

כללי

חיזוקים לאמונה

פעם אחד כאשר ראש הישיבה עלה לאוטובוס נפל לו השעון והפסיק לעבוד. הנכד של ראש הישיבה הציע לו לרכוש שעון חדש. אבל ראש הישיבה אמר אולי אפשר לתקן חבל על הכסף. הלכו לשען שיתקן את השעון. השען אמר שהשעון טוב אבל הבטריה נגמרה. ראש הישיבה שאל איך יתכן שבדיוק ברגע שנפל השעון נגמרה הבטריה?! השען הסביר שהבטריה היתה חלשה מאוד וכאשר השעון נפל הבטריה הלכה לגמרי. ראש הישיבה אמר בשיעור הכללי בישיבה שמהסיפור הזה הוא למד שכאשר האמונה חלשה כל נפילה אפילו הקטנה ביותר יכולה לגמור על האמונה בכלל... חותמת של ה' היא אמת. האותיות של חותמת הם הפכות כדי שאחרי החתימה האותיות יהיו בסדר הנכון. לפעמים נראה שהכול הפוך אבל רק הקב"ה יודע שזה רק נראה כך אבל למעשה זה הנכון ביותר. מדוע מניחים תפילין על יד שמאל? בכל האיברים אין איבר ימיני חזק ואיבר שמאלי חלש אלא רק ביד ושם מניחים את התפילין כי ה' נמצא היכן שחלש וקשה לנו. בגובלן יש שתי צדדים. צד אחד יש חוטים קשורים ובלגן שלם אבל מצד שני יש תמונה רקומה בצורה יפה. אנחנו רואים את הצד של החוטים ואת הקשרים ואת הבלגן אבל ה' רואה את הצד של התמונה היפה. לאדם היה 100 פרות והוא קנה להם אוכל לתקופת החורף. אבל בטעות רכש אוכל רק ל-50 פרות. בתחילת החורף מתו לו 50 פרות והוא היה מאוד עצוב מדוע מתו לו 50 פרות. אבל למעשה אם ה-50 פרות לא היו מתות בתחילת החורף אזי כל הפרות היו מתות במהלך החורף אחרי שהיו גומרים את האוכל. אדם הלך פעם ראשונה לדואר וראה אנשים שמשלמים 20 ש"ח ומקבלים דברי ערך מאוד יקרים... גם הוא רצה לשלם כדי לקבל הרבה יותר. פקיד הדואר אמר לו שרק מי שרכש סחורה מעבר לים ושילם עליה ובא לדואר ומשלם רק עמלה קטנה ומקבל את הסחורה. הנמשל התפילה את רכישה של סחורה וההשתדלות היא רק עמלת הדואר. אי אפשר להצליח רק עם השתדלות (עמלת דואר) מבלי לשלם על הסחורה ע"י תפילה. המלך פעם אחת ביקר בבית החולים וראה חולה שגונח מאוד שכלב נשך אותו. המלך שאל את הרופא מה התרופה שהחולה צריך לקבל? ענה הרופא שאם הוא יאכל את הכבד של הכלב בעודו חי אזי יתרפא. המלך אמר מה הבעיה נחפש את הכלב. ענה החולה אי אפשר לתפוס את הכלב חי, כי אחרי שהכלב נשך אותי אני הרגתי את הכלב. למדנו מכאן שלפעמים אדם מרוב כעסו יכול להרוס את התרופה שלו. היה בירושלים אדמור שהדליק נרות חנוכה בפני קהל רב. בלילה הראשונה האדמור אמר שהתלמידים יעמדו ראשונה ואחריהם הקהל. בלילה שניה אדמור אמר שהקהל יעמוד בשורה הראשונה ואחריהם התלמידים. בשתי הלילות הגבאים נשארו בשורה הראשונה. אחד התלמידים אמר שאם הגבאים עומדים ראשונים אזי גם התלמידים יעמדו ראשונים ונעמד ליד הגבאים. ולאט לאט נעמדו שאר התלמידים ליד הגבאים. אחד הגבאים צעק על התלמידים וכולם חזרו לסוף רק התלמיד הראשון נאשר ליד הגבאים. ראש הגבאים נתן לו סתירה והבחור עזב בבושת פנים את המקום ובאותה שניה רק אז האדמור נכנס... למחרת ראש הגבאים ביקש את סליחתו של התלמיד. אבל התלמיד לא הסכים לסלוח. האדמור שמע על המעשה קרא לתלמיד ואמר לו שמי שסולח לחברו ולא עולה על מיטתו לפני שסולח לכולם רואה ניסים. התלמיד הפנים והלך לקנות ממתקים כדי להתפייס על הגבאי. כך היה. לאחר ההתפייסות התלמיד חזר לחדרו וקרא ספר ונרדם ליד נירות החנוכה. הספר נפל על הנירות ופרצה שריפה וכל החדר התלקח והתלמיד התעורר לפתע וניצל והזעיק את מכבה האש וכך גם כל שאר תלמידי הישיבה ניצלו. והכל בזכות שהתלמיד התפייס לפני שעלה על מיטתו. מתוך שיחה של הרב בידרמן

כללי